

se, der kan være nogen Grund til at udelukke den af Hensyn til, at den omfatter mange Kredse. Alligevel har jeg villet gøre opmærksom paa denne Sag, for at der til en senere Behandling mulig kunde blive foretaget saadanne mindre Ændringer, som kunde bevirke, at den utvivlsomt faldt ind under Loven.

Imod Lovforslagets øvrige Indhold har vedkommende intet særligt at indvende. Om Bestemmelsen i § 3 angaaende Indsendelse af en Fortegnelse hvert 5te Aar bemærker han, at det vilde være et ikke ringe Arbejde, og han henstiller — det er ogsaa kun en Henstilling —, om det muligt ikke kunde være lige saa formaalstjenligt, om man i Stedet for at give en samlet Liste havde nøjagtige Af- og Tilgangslisten hvert 5te Aar; men i hvert Fald har jeg ikke Indtryk af, at det vilde genere, selv om det skulde blive ved Lovforslagets Bestemmelse. Jeg nævner det kun til Overvejelse for de Medlemmer, som mulig faa med denne Sag at gøre i et Udvalg.

Derimod kan jeg ikke undlade paa egne Vegne at give Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om, at en saadan Fortegnelse skulde kunne forlanges naar som helst. Det er ikke det, at den kan forlanges naar som helst, jeg har noget imod, men jeg vilde have, at der dertil skulde føjes den Bestemmelse: naar som helst Sygekasseinspektøren maatte have nogen Grund, en eller anden Aarsag dertil. Saa længe man har den nuværende Inspektør, som er saa godt kendt i Landet, og hvis Virksomhed er saa anerkendt, vil en saadan Bestemmelse ikke blive misbrugt, men det kunde maaske være rimeligt for Fremtidens Skyld, at der blev gjort en Tilføjelse af denne Art. Det er jo aabenbart Lovens Mening, at det kun er i særlige Tilfælde, at der skal gribes ind fra Sygekasseinspektøren, der skal være en særlig Grund derfor. Det lovmæssige bliver Indsendelse hvert 5te Aar. Naar der skal skrives ind af Sygekasseinspektøren, hvad jeg ikke har noget imod, maa det være for at kunne værne mod mulige Misligheder, og det kan han ganske vist ikke godt gøre, uden at han har Lov til at forlange Oplysninger baade af den ene og den anden Art, men det skal kun være, naar der er særlig Grund til at forlange disse Oplysninger, at han skal kunne gøre det naar som helst.

Revisionsbestemmelserne falde ikke sammen f. Eks. med jydsk Husmandsforenings Begravelseskasses Revisionsbestemmelser, og denne Kasse vil derfor blive nødt til at forandre sine Love, idet dens Revision falder langt senere. Jeg ser ikke, at dette reelt kan gøre noget, det vil blot blive en lille Bekostning for de vedkommende, og den ville de finde sig i. Det er naturligt, at Regnskabet skal være revideret inden en vis Tid, og saa vil ogsaa nok denne Bestemmelse om, jeg tror det var 1ste Marts, være rimelig.

Jeg kunde fremdeles have Lyst til paa egne Vegne at knytte et Par Bemærkninger til Lovforslagets § 6. Sygekasseinspektøren er nu ansat, som vi vide, med en Løn af 3,200 Kr. stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. til 4,800 Kr. Det foreslaas her, at dette skal forandres saaledes, at der fastsættes en Begyndelsesløn af 4,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr., dog at Lønnen ikke kan overstige 5,500 Kr. Jeg har ved tidligere Lejligheder angaaende Lønsspørgsmaal gjort en Opfattelse gældende, som jeg endnu nærer, nemlig den, at selve Lønningen ikke bør sættes saa højt. Jeg mener, at den Lønsats, der for Øjeblikket er sat for Sygekasseinspektøren, godt kunde blive staaende, og jeg vil sige, jeg finder det rigtigst og ogsaa i Overensstemmelse med Venstres Opfattelse gennem Tiderne, at den bliver staaende. Derimod er jeg fuldt ud med paa, at vi i et Tilfælde som dette, hvor vi staa overfor en Sygekasseinspektør, der har virket saa længe, og som er saa godt kendt, give et Honorar, selv om det er et saa rigeligt Honorar, at hans Lønning derved bliver større end den Løn, der nu tilsigtes. Det kunde jeg bedre finde mig i, end at man hæver Lønningen. Henvisningen til, at man nu i de senere Love har forandret, om jeg saa maa sige, Trinstigning for Til lægene gælder naturligvis de senest udkomne Love af den Art, men ellers er jo Stillingen den, at netop den Trinstigning, Sygekasseinspektøren staa paa, blev i sin Tid anset for gennemførlig helt igennem. Jeg ved godt, at det i senere Love er fraveget, men netop det, at det er fraveget saa ofte i et kort Aaremaal, gør, at man kunde frygte for, at den nuværende Trinstigning kunde fraviges. Grunden til, at jeg nævner det, er den, at jeg ønsker, det maa tages under Overvejelse i den videre Behandling af denne Sag, om det ikke i og for sig var lige saa rigtigst at blive staaende ved den nugældende Løn, men derimod give den nuværende Sygekasse-